Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem

POSŁANIEC

DIECEZJALNEGO INSTYTUTU AKCJI KATOLICKIEJ

„Niejeden chciałby być apostołem, ale pod warunkiem, że będzie miał wielkie powodzenie, że pozyska sławę i honory, ale kiedy przyjdzie godzina ofiary, niedostatku, niepowodzeń według pojęć świata, wtedy ustępuje z pola, bo nie ma ducha apostolskiego. Wyryjmy więc sobie w duszy przeświadczenie, że życie apostolskie jest życiem krzyża".

X. Kard. Segura.

TARNÓW — PLAC KATEDRALNY L. 6

Nr 10 PAŹDZIERNIK R. 1938

T R E Ś Ć:

Katolicki Uniwersytet Ludowy 213
Troska o skuteczność naszych zebrań 214
Kwadrans ewangeliczny na zebrania ogólne A. K. 216
Kwadrans ewangeliczny dla Kółek Wychowawczych 218
Pogadanka ewangeliczna. — Wdzięczność 219
Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej — Wskazania i zarządzenia 220
Caritas 224
Katolickie Stowarzyszenie Mężów. 228
Katolickie Stowarzyszenie Kobiet 230
Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży Męskiej 233
Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży Żeńskiej 234

POSŁANIEC

DIECEZJALNEGO INSTYTUTU AKCJI KATOLICKIEJ

Abonament roczny 3 Zł z przesyłką	TARNÓW, PLAC KATEDRALNY 6	P. K. O. Nr 414 329 Telefon Nr 110

Nr 10 PAŹDZIERNIK 1938 r. Rok VI

NIECH BĘDZIE POCHWALONY JEZUS CHRYSTUS!

Nasze najlepsze życzenia i śluby...

W dniu 4 października przypada dzień Imienin Jego Ekscelencji, Najprzewielebniejszego Księdza Biskupa

Ks. Dra Franciszka Lisowskiego

Ukochanego Arcypasterza naszego, Założyciela Akcji Katolickiej w naszej diecezji i Jej Najwyższego Kierownika i Wodza,

a w dzień 13 października przypadają Imieniny Jego Ekscelencji Najprzewielebniejszego Księdza Biskupa

Ks. Dra Edwarda Komara

Asystenta Kościelnego dla Akcji Katolickiej w diecezji tarnowskiej.

Z radością wielką powitają te dni Zarządy i Członkowie Akcji Katolickiej, zorganizowani w Oddziałach, rozsianych po całej diecezji. Z serc swoich rozgrzanych miłością Bożą i ukochaniem wielkiej Bożej sprawy, zaniosą swe proste, szczere i serdeczne modlitwy do Pana Zastępów z usilnym błaganiem, by Bóg Najmiłościwszy darzył Najdostojniejszych Arcypasterzy zdrowiem w najdłuższe lata, — by najobfitszą łaską Swoją błogosławić raczył wszystkim Ich pracom, zamiarom i poczynaniom.

A wraz z gorącą modlitwą ponowią członkowie A. K. u ołtarzy Pańskich serdeczne śluby, że przy sztandarze Chrystusa-Króla i Matki Kościoła do końca życia stać będą wiernie, że modlitwą, życiem przykładnym, dobrym słowem i zbiorowym czynem apostolskim usilnie starać się i walczyć będą o panowanie praw Chrystusowych w społeczeństwie polskim.

Katolicki Uniwersytet Ludowy.

Do przeczytania i rozważenia na posiedzenia Zarządu Parafialnej Akcji Katolickiej oraz na zebraniach Kierownictw i Oddziałów.

Dzielimy się ze wszystkimi radosną wieścią. Od długiego już czasu omawiany projekt utworzenia Katolickiego Uniwersytetu na terenie naszej diecezji obecnie przybiera realne kształty. **Niedługo powstanie w diecezji naszej, dzieło o niesłychanie doniosłym znaczeniu, którym jest Katolicki Uniwersytet Ludowy.** Rozważmy dziś pokrótce jego początki, ducha, cel i zadania.

Idea Uniwersytetów Ludowych wyrosła na ziemi duńskiej. Znakomity uczony i wielki patriota Grundtwig, pragnąc przyjść z pomocą ludności wiejskiej, pozostającej w ciężkim położeniu materialnym, stworzył dla dorosłej młodzieży wiejskiej typ szkoły, zwanej Uniwersytetem Ludowym. Celem tej uczelni było dać młodzieży wiejskiej ogólne wykształcenie ze specjalnym uwzględnieniem jej zainteresowań, wyrobić zdrowy światopogląd, wyrzeźbić charaktery, obudzić zamiłowanie do stanu i zawodu rolnika, nauczyć pracować dla chwały Bożej, na pożytek osobisty, narodu i państwa.

Nauka na Uniwersytecie trwała kilka miesięcy; młodzież po ukończonych studiach wracała na wieś do pracy na roli, bogatsza umysłowo i duchowo, świadoma swego powołania i zadań społecznych, ożywiona głęboką miłością Boga i ojczyzny. Młodzież ta wydźwignęła Danię z nędzy i ciemnoty i sprawiła dzisiejszy rozkwit kulturalny i gospodarczy Danii.

Za przykładem Danii poszły inne kraje. Również w Polsce powstał pierwszy Uniwersytet Ludowy w Dalkach w r. 1921, a następnie w Zagórzu dnia 8 maja 1926 roku, a później w Odolanowie.

Znamienną cechą wyżej wymienionych Uniwersytetów Ludowych jest całkowita harmonia celów nadprzyrodzonych i ziemskich, Bożych i ludzkich, religijnych z patriotycznymi, narodowych z ludowymi. Obce im są wszelkie nastawienia klasowe.

Tymczasem pod wpływem prądów radykalnych, liberalnych powstał w Szycach Wiejski Uniwersytet Ludowy, przeniesiony później do miejscowości Gać pod Przeworskiem, gdzie dotąd istnieje, nastawiając młodzież klasowo oraz wrogo do Kościoła i religii katolickiej.

Akcja Katolicka, doceniając znaczenie Uniwersytetów Ludowych, zajęła się gorliwie w ostatnich miesiącach tym problemem. W szeregu diecezji utworzono już Katolickie Uniwersytety Ludowe, albo przygowuje się grunt pod ich organizację.

Znaczenie wychowawcze i ducha Kotolickiego Uniwersytetu Ludowego wyjaśnia list Ks. Arcybiskupa Nowowiejskiego z Płocka, który z okazji organizacji tej uczelni pisze: „Naród polski musi dobrze uzbroić się w broń prawdy Chrystusowej, jeżeli chce mocą swojego katolickiego ducha odeprzeć ataki dzisiejszego bezbożnictwa i neopogaństwa, z których pierwsze od wschodnich, drugie od zachodnich rubieży potędze Rzeczypospolitej zagrażają. Tego uzbrojenia umysłów nauką i kulturą katolicką, jako najlepszą bronią prawdy Chrystusowej, szczególnie potrzeba żywicielce całego narodu — wsi naszej, ażeby potrafiła pionem katolicyzmu mierzyć wszelkie przychodzące do niej różnymi drogami hasła i poglądy. Wśród wielu różnorodnych form krze-

wienia zdrowej wiedzy, oświaty i kultury, wysuwa się na czoło w dzisiejszych czasach Katolicki Uniwersytet Ludowy, jako żywe i stale promieniujące ognisko oświatowo-kulturalne — jako szkoła, która by budziła wieś do apostolskiego boju o naprawę dusz, do wytężonej pracy obywatelskiej dla własnego państwa i do szlachetnej walki o poprawę jej gospodarczego bytu. Jest naszym gorącym pragnieniem zadość uczynić potrzebom chwili i powołać do życia na terenie drogiego sercu naszemu Mazowsza taką właśnie uczelnię wiejską. Niech ona roznieca w młodzieńczych sercach miłość Boga i ojczyzny, niech napełnia je ukochaniem zaszczytnej pracy rolniczej, niech kształci umysły i kuje szlachetne charaktery do świadomego uczestniczenia wsi polskiej na wzór Liskowa w budowaniu potęgi Państwa i Narodu Polskiego“.

W naszej diecezji buduje się gmach Katolickiego Uniwersytetu Ludowego w Krzyżanowicach pod Bochnią. Kurs naukowy i wychowawczy rozpocznie się w tym roku w listopadzie. W następnym numerze „Posłańca”, podamy dokładny program nauczania i wychowania na Uniwersytecie, kwalifikacje wymagane od kandydatów, warunki przyjęcia itd.

Podając te szczegóły do wiadomości — jak najusilniej zachęcamy Zarządy Parafialnej Akcji Katolickiej, Kierownictwa Oddziałów i Członków Akcji Katolickiej do **moralnego i materialnego poparcia Katolickiego Uniwersytetu Ludowego Diecezji Tarnowskiej w Krzyżanowicach.**

Niech nikt na ten apel nie pozostanie obojętny! Do czynu apostolskiego! Wspólnymi siłami budujmy tę ważną placówkę katolicką na chwałę Bożą i na pomyślność doczesną i wieczną wsi naszej drogiej!

W trosce o skuteczność naszych zebrań.

(Kierownictwom Oddziałów ku rozwadze).

Jako członkowie Kierownictwa musimy starać się wszelkimi sposobami o to, aby na zebrania nasze przychodzili członkowie **chętnie,** oraz by te zebrania rzeczywiście były **skuteczne.**

Na dzisiejszym posiedzeniu omówimy kilka warunków, na pozór drobnych, od których jednak w wielkiej mierze zależy dobre zebranie.

1) Na pierwszym miejscu **sprawa lokalu.** Wiemy, że każdy człowiek lubi przebywać w izbie, czy sali czystej, jasnej, ciepłej. I to trzeba mieć na uwadze, zwołując ludzi na zebranie. W wielu parafiach istnieje już Dom Katolicki, albo przynajmniej salka parafialna. Nie sztuka jest korzystać z niej. Ale trzeba tam zajrzeć przed każdym zebraniem, posprzątać i wyczyścić, w zimie zaś napalić w piecu.

Kto zwołuje zebranie, musi też wprzód pomyśleć o tym, aby ludzie mieli gdzie usiąść. Jeżeli w lokalu, gdzie odbywają się zebrania, nie ma krzeseł lub ławek, albo jest ich niedostateczna ilość, to należy postarać się o nie. Bo jest rzeczą znaną, że „na stojąco“ źle się obraduje.

Wreszcie należy sobie spokój i ciszę zapewnić ze strony sąsiedztwa. Gdy w przyległym pokoju, albo na podwórzu zacznie ktoś śpiewać, czy

wygrywać na jakimś instrumencie, wtedy obrady stają się niemożliwe. A jeszcze gorzej, gdy z braku sali parafialnej zebranie musi odbywać się w lokalu sąsiadującym z restauracją, czy karczmą. W każdym wypadku trzeba już wprzód pomyśleć o tym, aby w czasie zebrania nikt z zewnątrz nie zakłócał ciszy.

2) Powtóre — Kierownictwo Oddziału musi starać się o **punktualne rozpoczynanie zebrań.** Niestety, zdarza się jeszcze, że zebrania rozpoczynają się z półgodzinnym, czasem z godzinnym opóźnieniem. Jest rzeczą pewną, że taka niepunktualność demoralizuje członków, rozluźnia karność organizacyjną i zniechęca do zebrań.

W niektórych wypadkach niepunktualność jednego Oddziału może się nawet szkodliwie odbić na innym Oddziale. Dotyczy to zwłaszcza wizytacji Oddziałów przez pracowników Centrali, Prezesa Okręgu lub Prelegenta. Oto przykład wzięty z naszego terenu: Prezes Okręgowy zapowiedział w miejscowości A zebranie Oddziału na godzinę 14, w miejscowości B tego samego dnia na godzinę 16. Obie miejscowości leża blisko siebie — jedzie się rowerem około 10 minut. Niestety, w miejscowości A zebranie rozpoczęło się dopiero o godzinie 15 i Prezes Okręgowy mógł stanąć w sąsiednim Oddziale dopiero o 17.30. Tymczasem w tej drugiej miejscowości B mężowie zgromadzili się punktualnie i narażeni zostali na półtoragodzinne czekanie. Może niejedni z nich, nie mając tyle cierpliwości, co inni, rozeszli się do domów.

Są Kierownictwa, które przestrzegają pilnie punktualności. Płynie z tego pożytek dla całej pracy organizacyjnej, bo zebrania są sprawne i członkowie zadowoleni.

W tych zaś Oddziałach, gdzie dotąd nie było punktualności, muszą Kierownictwa o nią się postarać. Może nie uda się za jednym razem. Może trzeba będzie powoli członków wdrażać do punktualnego przychodzenia na wyznaczoną godzinę. W każdym razie należy rozpocząć to zaraz.

3) Duże znaczenie posiada też **sprawne, energiczne i taktowne przewodniczenie zebraniom.** Można czasem widzieć zebrania, które się wloką aż do zupełnego znudzenia obecnych. Jakoś nie czuje się żadnej ręki, która by tym wszystkim kierowała. A potrzeba koniecznie sprawnego kierownictwa, które by wszystkie punkty programu przeprowadziło w sposób rzutki, interesujący i umiało w odpowiednim czasie zebranie zakończyć. Wtedy i członkowie wyjdą z zebrania nie znudzeni, ale z pewnym żalem, że już się skończyło. A tak być powinno.

4) Wreszcie musi Kierownictwo Oddziału **dobrze przygotować program zebrania.** Odpowiedni materiał na zebrania przysyła Centrala, a dokładne wskazówki co do programu są każdego roku umieszczone w styczniowym numerze „Posłańca".

Według tych wskazań niechaj Kierownictwa na swych posiedzeniach układają programy zebrań. Niech się posiedzenie Kierownictwa odbywają co najmniej na tydzień przed zebraniem ogólnym, a najlepiej w tydzień po zebraniu ogólnym, aby był czas na przygotowanie zebrania następnego. I niech obmyśla Kierownictwa za każdym razem dobry, interesujący, a zgodny z zaleceniami Centrali program.

A wszystko to w tym celu, aby każde zebranie ogólne było dla członków **prawdziwym przeżyciem,** oraz by ono w ręku Kierownictwa było **skutecznym środkiem oddziaływania na Oddział.**

Kwadrans ewangeliczny

(Na zebrania ogólne Oddziałów Stow. A. K. w październiku).

Królestwo powszechne Pana Naszego Jezusa Chrystusa.

„Wszedł tedy znowu Piłat do ratusza i wezwał Jezusa i rzekł mu: Tyś jest król Żydowski?

Odpowiedział Jezus: Sam od siebie to mówisz, czyli ci inni powiedzieli o mnie?

Odpowiedział Piłat: A zali ja jestem Żydem? Naród twój i Najwyżsi kapłani wydali mi ciebie: coś uczynił?

Odpowiedział Jezus: Królestwo moje nie jest z tego świata. Gdyby królestwo moje było z tego świata, wżdyby się bili słudzy moi, żebym nie był wydany Żydom, lecz teraz królestwo moje nie jest stąd.

Rzekł mu tedy Piłat: Toś ty jest król? Odpowiedział Jezus: Ty mówisz, że ja jestem królem. Ja się na to narodziłem i na to przyszedłem na świat, abym świadectwo dał prawdzie. Wszelki, który jest z prawdy, słucha głosu mego". (Jan XVIII. 33—37).

Doroczną uroczystością Akcji Katolickiej jest święto Chrystusa Króla. Cały świat katolicki w to święto odda pokłon i cześć najgłębszą Jezusowi Chrystusowi, jako Panu i Władcy jednostek, rodzin, społeczeństw, narodów i państw. Ze wszystkich świątyń katolickich, czy to z prastarych wspaniałych katedr czy ubożuchnych kapliczek misyjnych popłynie w ten dzień jedno wielkie wołanie: Królowi wieków nieśmiertelnemu, niewidzialnemu, samemu Bogu cześć i chwała!

Pieśń hołdu winni najpotężniej śpiewać członkowie Akcji Katolickiej. Winni oni porwać innych za sobą do oddania czci Chrystusowi Królowi. Dziś, kiedy nowoczesne pogaństwo chce zatrzeć ślad Boga w duszy ludzkiej, w rodzinie i społeczeństwie — katolicy z wielką siłą i przekonaniem winni stawić przed oczy jednostkom, narodom i państwom nieprzedawnione prawa Chrystusa Króla.

Przeczytany urywek Ewangelii świętej jest stwierdzeniem królestwa powszechnego Pana Naszego Jezusa Chrystusa. Stolica Apostolska wielokrotnie przypomina światu tę prawdę. Leon XIII pisze: Syn Boży i jednocześnie Odkupiciel rodzaju ludzkiego, jest królem i Panem wszechświata; posiada On najwyższą władzę nad ludźmi, zarówno nad jednostkami, jak społeczeństwami. „I dał mu władzę i cześć i królestwo; a wszystkie narody, pokolenia i języki służyć mu będą; władza Jego, władza wieczna, która nie będzie odjęta, a królestwo Jego nigdy nie przeminie" (Dan. VII. 14). „A jam postanowion królem od niego... I dam ci pogany dziedzictwo twe, i osiadłość twoją kraje ziemi". (Ps. II. 6, 8).

Papież zaś Pius XI., ustanawiając święto Chrystusa Króla tak pisze: „Od dawien dawna stało się powszechnym zwyczajem nazywać Chrystusa Pana Królem, a to z powodu najwyższej miary dostojeństwa, którym przewyższa wszystkie rzeczy stworzone i nad nimi góruje.

Stąd też Chrystus króluje w umysłach ludzkich nie tyle głębią swego umysłu lub obfitością swej wiedzy, jak tym, że Prawdą jest Sam, a ludzie prawdę z Niego czerpać i posłusznie od Niego przyjmować winni. Króluje Chrystus dalej w woli ludzi, gdyż świętości woli Bożej odpowiada w Nim całkowita nieskazitelność i poddanie woli ludzkiej, a swymi świętymi natchnieniami wpływa na wolną wolę naszą, zachęcając nas do czynów najszlachetniejszych. W końcu Chrystus Pan uznany jest królem serc z powodu „przewyższającej naukę miłości", z powodu łagodności i słodyczy, którymi przyciąga do siebie dusze. I zaprawdę nie było i nie będzie człowieka, który byłby tak przez wszystkich umiłowany, jak Jezus Chrystus.

Przeto, gdy ludzie, prywatnie i publicznie, oną królewską Chrystusa uznają władzę, niesłychanej wtedy wagi na całe społeczeństwo ludzkie spływają dobrodziejstwa, jak wolność na sprawiedliwości oparta, jak spokój i porządek, jak zgoda i pokój...

Nie zabłyśnie nigdy uzasadniona nadzieja trwałego pokoju, póki jednostki i narody odmawiać będą uznania i głoszenia najwyższej władzy Zbawiciela Naszego...

Im większe jest jakie państwo, im większą część ludzkości ogarnia, tym większej bezspornie nabierają ludzie świadomości wspólnego węzła, który ich łączy. Ilu zatargom, ilu gwałtom, zapobiegłoby to poczucie! Wszystkie złagodniałyby i zelżały. Czemuż tedy, jeśli królestwo Chrystusowe obejmuje, faktycznie i z prawa, wszystkich ludzi, czemuż nie wierzyć w ten pokój, dla którego Król pokoju zstąpił na ziemię?"

— — — — — — — — — — — — — — — — — —

Oto słowa Papieża Piusa XI. o królestwie Chrystusa Pana stwierdzające, że uznanie powszechnej władzy Pana Naszego Jezusa Chrystusa jest środkiem, zapewniającym pokój powszechny.

— — — — — — — — — — — — — — — — — —

Zastanówmy się nad tymi słowami, my członkowie Akcji Katolickiej, w przededniu uroczystości Chrystusa Króla i wyciągnijmy z tego praktyczne konsekwencje. Uznajmy władztwo Jezusa Chrystusa nad sobą samym i poddajmy ochotnie nasz rozum, naszą wolę i nasze serce pod Jego panowanie, pełniąc sumiennie i wielkodusznie Jego święte przykazania. Pracujmy ofiarnie w Akcji Katolickiej, pozyskujmy dla niej nowych członków, starajmy się o jej rozwój, gdyż zasadniczym celem Akcji Katolickiej jest triumf Królestwa Chrystusowego. A w święto Chrystusa Króla niech z naszych serc popłynie przed Tron Boży modlitwa hołdu i dziękczynienia słowy Prefacji: Dzięki Ci czynimy, „Ojcze Wszechmogący, Wieczny Boże, który jedynego Syna Swego, Pana Naszego, Jezusa Chrystusa, Wiecznego Kapłana i Króla Wszechświata, olejem radości namaściłeś, by, ofiarując Siebie samego na ołtarzu krzyża jako niewinną ofiarę pokoju, tajemnicy ludzkiego Odkupienia dopełnił, a poddawszy wszystkie stworzenia swemu panowaniu, przekazał Twemu nieskończonemu Majestatowi królestwo wieczne i powszechne, królestwo prawdy i życia, królestwo świętości i łaski, królestwo sprawiedliwości, miłości i pokoju".

Dla Kółek Wychowawczych!

Kwadrans ewangeliczny

Wdzięczność.

(Tekst Luk. XVII. 11—19).

Jezus idzie utrudzony do Jeruzalem. Po drodze mija wioski i miasteczka Samarii i Galilei. Naucza, czyni cuda, pociesza...

Wszystko, co chore, biedne, zbiega się ku Niemu w nadziei otrzymania łaski.

Oto i teraz zabiega mu u bram miasteczka drogę, grono dziesięciu nieszczęśliwych ludzi, trędowatych.

Stają zdaleka, bo prawo zabrania im zbliżać się do ludzi. Jak wyrzutki społeczeństwa musieli oni opuścić rodzinę i tułać się zdala od siedzib ludzkich. Ile rozpaczy mieści się w ich piersiach, jaka tragedia się tam rozgrywa.

Ile bólu i ufności mieści się w ich okrzyku!

Z całych sił, wargami ropiejącymi zawołali błagalnie: Jezusie, Nauczycielu, zmiłuj się nad nami.

Najmiłościwsze Serce Pana naszego nie mogło nie ulitować się nad tą nędzą i nie spełnić prośby... ulitowało się.

„Których gdy ujrzał, rzekł: Idźcie, okażcie się kapłanom. I stało się, gdy szli, byli oczyszczeni".

Stał się cud...

Rozradowani, zdrowi ludzie zapomnieli jednak o swym dobroczyńcy. Poszli do swoich rodzin, cieszyć się szczęściem otrzymanej łaski.

Jeden tylko na dziesięciu uczuł wdzięczność w sercu i postanowił ją okazać Jezusowi.

„A jeden z nich, gdy zobaczył, że był uzdrowiony, wrócił się, głosem wielkim chwaląc Boga; i padł na oblicze u nóg jego, dziękując: a ten był Samarytanin".

Zabolało to widocznie Pana Jezusa, że tylko jeden poczuł się do wdzięczności, bo tak się odezwał do oczyszczonego: „Zali nie dziesięciu jest oczyszczonych: a dziewięciu kędy są? Nie jest znaleziony, któryby się wrócił, a dał Bogu chwałę, jedno ten cudzoziemiec?

— — — — — — — — — — — — — — — — —

Wdzięczność nie jest częstym objawem u ludzi. Mało jest wdzięczności w stosunkach do ludzi i mało jej wobec Boga. Często się prosi, a rzadko dziękuje ze serca. Jeszcze rzadziej okazuje się wdzięczność w czynie.

Modlitwy ludzkie to najczęściej prośby o dobra ziemskie, o zdrowie, majątek, ratunek z nieszczęścia. Modlitw dziękczynnych po otrzymaniu dobrodziejstwa jest o wiele mniej. A najmniej wdzięczności okazanej życiem chrześcijańskim.

A jednak tej wdzięczności tak dużo wymaga od nas zwyczajna sprawiedliwość. Rozważenie tego, co jesteśmy winni najbliższym ludziom, rodzicom, wychowawcom nakazuje wdzięczność.

Rozpatrzenie dobrodziejstw Bożych, którymi jesteśmy codziennie obdarzani zmusza do tej wdzięczności!

Czegoś nam brak...

Brak nam zrozumienia dobrodziejstw, brak zastanowienia się nad tym. Zbyt samolubni jesteśmy, pamiętamy tylko o sobie. Na myśl o dobrodziejach naszych nie mamy czasu.

— — — — — — — — — — — — — — — — —

Jak było u mnie z tą cnotą? Czy okazywałem wdzięczność moim rodzicom, wychowawcom, dobrodziejom? Czy umiałem zachować wdzięczność w sercu i okazać ją w czynie?

Czy dziękowałem Panu Bogu za dobrodziejstwa, którymi mię obsypuje?

Czy odwdzięczałem się Mu za dobrodziejstwa nie tylko słowem i uczuciem, ale i życiem chrześcijańskim, wierną służbą?

— — — — — — — — — — — — — — — — —

Wdzięczność jest tak piękną cnotą. Dowodzi ona wielkiej szlachetności charakteru i opanowania samolubstwa. Muszę się starać przyzwyczaić do okazywania wdzięczności.

Pomyślę komu należy się ode mnie wdzięczność i zacznę stosować naukę tej ewangelii od zaraz.

Wobec Boga i wobec ludzi spełnię mój obowiązek wdzięczności!

Pogadanka ewangeliczna

(Tekst. Łuk. XV. 25—33).

Czego żąda Pan Jezus od tych, którzy za Nim idą? Do kogo zwraca się z tym żądaniem? Czy wszyscy z rzeszy będą wybranymi uczniami Pana Jezusa? Co oznacza noszenie krzyża?

Czego potrzeba do zbudowania wielkiej wieży? Jakich zasobów potrzeba do przeprowadzenia wielkiej wojny? Co się dzieje z tymi, którzy chcą przeprowadzić wielkie rzeczy bez odpowiednich środków i planu? Dlaczego Pan Jezus przyrównuje zaparcie się siebie w Jego służbie do tych zasobów potrzebnych do budowli? z liczbą wojska potrzebną do zwycięstwa w wojnie?

Czy służba Chrystusowa wymaga wielkich ofiar? Kto potrafi się na nie zdobyć? Jaką rolę w przygotowaniu do niej odgrywa ćwiczenie się w zaparciu się siebie i „codziennym dźwiganiu krzyża"?

— — — — — — — — — — — — — — — — —

Czy wierne służenie Bogu jest w czasach dzisiejszych łatwe? Dlaczego wielu ludzi zdradza Boga i załamuje się w wierności zasadom religijnym? Jakie są najważniejsze przeszkody w prowadzeniu życia chrześcijańskiego u współczesnego człowieka? Czy do ich zwyciężenia nie trzeba zaparcia się siebie?

Czy ludzie dzisiejsi przyzwyczajeni są do „noszenia codziennego krzyża"?

Czy rozumieją konieczność chrześcijańskiego zaparcia się siebie?

Czy tacy potrafią zbudować wielki gmach cnót chrześcijańskich? Czy im wystarczy do tego zasobów wewnętrznych?

Czy tacy potrafią wygrać wielką wojnę z ciałem? światem? szatanem?

— — — — — — — — — — — — — — — — — —

Jak jest w mej duszy? Czy znoszę cierpliwie codzienne krzyżyki,

którymi mię Pan Bóg próbuje? Czy umiem zdobyć się na zaparcie się siebie, gdy Bóg tego odemnie wymaga? Czy potrafię zwyciężać nęcące pokusy? Czy mam na tyle siły, odrzucić obietnice kuszącego świata? Czy potrafię dla Pana Boga zrezygnować z przyjemności, korzyści, zaszczytu?

Jeżeli tego nie potrafię: Jak będzie z budową gmachu Bożego w mej duszy? Jaki będzie koniec wojny, która się w niej rozgrywa?

— — — — — — — — — — — — — — — — —

Trzeba obliczyć nakłady, których wymaga cel, do którego nas Pan Bóg przeznaczył! Wiemy, że można go osiągnąć tylko przez zaparcie się siebie. To jest ten kapitał, który mam gromadzić do tej wielkiej budowli. To jest to wojsko, którym mam zwyciężyć wszystkich wrogów mej duszy.

Będę się starał codziennie umartwiać i opanowywać moje namiętności. Codziennie będę przynosił Bogu moje ofiary z opanowanych wad i cierpliwie zniesionych trudności i cierpień.

To wszystko uczynię, bym mógł w pełni nazywać się wyznawcą Chrystusowym i uczniem Chrystusowym!

Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej.

Wskazania i zarządzenia.

1. Instytut Wyższej Kultury Religijnej.

Z początkiem listopada b. r. rozpocznie się drugi rok studiów na Instytucie Wyższej Kultury Religijnej i trwać będzie do maja 1939 roku. Wykłady w Tarnowie odbywać się będą, podobnie jak roku ubiegłego dwa razy w tygodniu po dwie godziny. W drugim roku studiów będą wykładane następujące przedmioty:

Historia Kościoła.
Dogmatyka szczegółowa.
Teologia moralna i życie wewnętrzne.
Akcja Katolicka.

Ze względu na niezwykle interesujące zagadnienia, które będą w tym roku podczas studium omawiane, apelujemy do wszystkich Zarządów Parafialnej Akcji Katolickiej i Kierownictw Oddziałów o jak najszerszą propagandę Instytutu i nakłanianie do zapisywania się w poczet jego słuchaczy. Te osoby, które w poprzednim roku nie korzystały ze studiów — mogą zapisać się na II rok, gdyż wykłady II roku będą stanowić do pewnego stopnia odrębną całość. Słuchaczom z poza Tarnowa będziemy wysyłać wykłady pocztą za drobną opłatą.

Egzaminy ze studium I roku można składać przed swym Księdzem Proboszczem w obecności Księdza Dziekana lub Jego Zastępcy. Termin ustali każdy miejscowy Ks. Proboszcz. W Tarnowie odbędą się egzaminy dnia 31 października od godz. 17—19, 15 listopada i 1 grudnia od 17—19 godz. **Na te egzaminy zgłosić się mogą słuchacze zwyczajni**

z Tarnowa a także i słuchacze nadzwyczajni z poza Tarnowa. Do egzaminu można zgłosić się z jednego, z kilku lub ze wszystkich przedmiotów I roku.

Nadmieniamy, że Słuchacze Instytutu Wyższej Kultury Religijnej obowiązani są poddawać się egzaminom po dopełnieniu tego, niezbyt zresztą ciężkiego warunku, można dopiero mieć pełne zadowolenie z odbytego studium.

2. Katolicki Uniwersytet Ludowy.

W Krzyżanowicach obok Bochni buduje się gmach Katolickiego Uniwersytetu Ludowego. Już w bieżącym roku rozpoczną się tam studia, których celem będzie dać młodzieży wiejskiej ogólne wykształcenie ze specjalnym uwzględnieniem jej zainteresowań, wyrobić zdrowy światopogląd, wyrzeźbić prawe charaktery, obudzić zamiłowanie do stanu i zawodu rolnika, nauczyć pracować dla chwały Bożej, na pożytek osobisty, narodu i państwa.

Nauka na Uniwersytecie będzie trwała kilka miesięcy; młodzież po ukończonych studiach wróci do pracy na roli, bogatsza umysłowo i duchowo, świadoma swego powołania i zadań społecznych, ożywiona głęboką miłością Boga i Ojczyzny.

Każdy Zarząd Parafialnej Akcji Katolickiej winien głęboko i wszechstronnie zaznajomić się z zagadnieniem Katolickiego Uniwersytetu Ludowego i poprzeć moralnie i materialnie to dzieło, niezmiernie doniosłego znaczenia. Jest to nasz najważniejszy obowiązek w obecnej chwili. Bądźmy przekonani, że Akcja Katolicka, budząc w społeczeństwie przekonanie o potrzebie tych ognisk myśli i czynu katolickiego, którymi są Katolickie Uniwersytety Ludowe, organizując je i popierając ofiarnie — wychowa pionierów oświaty katolickiej, przodowników, którzy osobistym oddziaływaniem i pracą przyczynią się do odrodzenia społeczeństwa na zasadach wiary Chrystusowej.

3. Katolicki Uniwersytet w Lublinie.

W Polsce istnieje jedyna wyższa uczelnia o całkowicie katolickim charakterze. Jest nią Katolicki Uniwersytet w Lublinie.

I. Polski Synod Plenarny poświęcił Katolickiemu Uniwersytetowi w Lublinie wiele uwagi. W uchwałach Synodu, tyczących Uniwersytetu, przejawia się szczera troska o rozwój Uniwersytetu i usilne nawoływanie o jego moralne i materialne poparcie. Uniwersytet w Lublinie ma dla życia katolickiego w Polsce niezmiernie dodatnie znaczenie.

W dniach od 5—13 listopada b. r. odbędzie się w całej Polsce zbiórka na rzecz Katolickiego Uniwersytetu w Lublinie. Rektor Uniwersytetu zwróci się do każdego z Księży Proboszczów o zorganizowanie zbiórki.

Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej jak najgoręcej apeluje do Kierownictw i Członków Akcji Katolickiej o chętne użyczenie pomocy Księżom Proboszczom w przeprowadzeniu zbiórki. Chodzi o rzecz wielką — więc niech wielkość dzieła zachęca wszystkich do ofiarnej pomocy i współpracy.

4. Tabela kursów.

(Na stronach następnych).

Okręg	K. S. M.			K. S. K.			K. S. M. m.			K. S. M. ż.		
Tarnowski—miejski	1	27 XI	Tarnów	1	6 XI	Tarnów	1	20 XI	Tarnów	1	16 XII	Tarnów
Tarnowski—zamiejski	2	28 XI	Tarnów	2	9 XI	Łukowa	2	12 XII	Tarnów	2	29 XI	Poręba Radl
				3	16 XI	Łękawica						
Baranowski	3	5 XII	Jaślany	4	21 XI	Borowa	3	11 X	Padew	3	14 XI	Gawłuszowice
Biecki	4	21 XI	Binarowa	5	3 XI	Biecz	4	4 XI	Szerzyny	4	18 X	Lipinki
Bobowski	5	26 XI	Zborowice	6	12 XII	Bobowa	5	29 XI	Bruśnik	5	12 X	Jasienna
Bocheński	6	7 XI	Chełm	7	19 X	Bochnia	6	18 X	Krzyżanowice	6	25 X	Łapczyca
	7	8 XI	Rzezawa	8	25 X	Bochnia				7	26 X	Bochnia
Brzeski	8	13 XII	Jadowniki	9	18 X	Szczepanów	7	20 X	Brzozowiec	8	14 X	Uszew
Czchowski	9	15 XII	Zakliczyn	10	5 X	Rożnów	8	22 XI	Roż nów	9	13 X	Domosławice
				11	15 XI	Czchów	9	23 XI	Brzozowa			
Dąbrowski	10	29 XI	Mędrzechów	12	1 XII	Nieczajna (Dbr)	10	25 X	Szczucin	10	7 XI	Olfinów
	11	30 XI	Odporyszów	13	6 XII	Wólka M. (Szcz)	11	26 X	Luszowice	11	8 XI	Radgoszcz
				14	7 XII	Bolesław (Gr.)				12	9 XI	Słupiec
Dębicki	12	16 XI	Dębica	15	17 XI	Dębica	12	13 X	Lubzina	13	15 XII	Straszęcin
Gorlicki	13	22 XI	Łużna	16	4 XI	Zagórzany	13	27 XI	Gorlice	14	17 X	Kobylanka
Grybowski	14	23 XI	Stróże	17	13 XII	Gródek	14	19 XI	Grybów	15	7 XII	Krużlowa
Kolbuszowski	15	3 XI	Kolbuszowa	18	28 XI	Kupno	15	14 X	Cmolas	16	18 XI	Trzęsówka

Okręg	K. S. M.			K. S. K.			K. S. M. m.			K. S. M. ż.		
Limanowski	16	18 X	Łososina G.	19	10 X	Pisarzowa	16	7 XII	Limanowa	17	12 XII	Przyszowa
Lipnicki	17	10 XI	Lipnica M.	20	26 X	Rajbrot	17	19 X	Tymowa	18	24 X	Wiśnicz N.
Łącki	18	25 X	Szczawnica	21	15 XII	Łukowica	18	15 XI	Krościenko	19	6 XII	Jazowsko
	19	26 X	Jazowsko	22	16 XII	Szczawnica	19	16 XI	Łukowica	20	9 XII	Ochotnica D.
Mielecki	20	6 XII	Książnice	23	22 XI	Czermin	20	12 X	Chorzelów	21	3 XI	Rzędzianowice
				24	23 XI	Rzochów				22	15 XI	Przecław
Nowosądecki	21	19 X	Chomranice	25	12 X	Tęgoborza	21	9 XII	Wielogłowy	23	1 XII	Jakóbkowice
	22	20 X	Kamionka W.	26	14 XII	Nowy Sącz	22	10 XII	Mystków	24	2 XII	Nowy Sącz
										25	3 XII	Nawojowa
Pilzneński	23	4 XI	Łęki Górne	27	5 XII	Pilzno	23	3 XI	Jodłowa	26	19 X	Pilzno
Radłowski	24	1 XII	Zabawa	28	10 XI	Zdrochec	24	13 XII	Radłów	27	28 XI	Wietrzychowice
Radomyski	25	19 XII	Zassów	29	9 XII	Radomyśl	25	27 X	Zdżarzec	28	4 XI	Nagoszyn
Ropczycki	26	14 XI	Sędziszów	30	29 XI	Witkowice	26	1 XII	Będziemyśl	29	16 XI	Ropczyce
Starosądecki	27	24 X	Piwniczna	31	13 X	Łomnica	27	18 XI	Rytro	30	5 XII	Stary Sącz
Tuchowski	28	14 XII	Tuchów	32	6 X	Pleśna	28	5 XI	Tuchów	31	11 X	Siemiechów
Tymbarski	29	17 X	Dobra	33	11 X	Skrzydlna	29	6 XII	Tymbark	32	13 XII	Jodłownik
Uścieński	30	9 XI	Cerekiew	34	24 X	Strzelce W.	30	17 X	Uście Solne	33	27 X	Mikluszowice
Wielopolski	31	15 XI	Zagorzyce G.	35	7 X	Wielopole	31	2 XII	Łączki K.	34	17 XI	Brzeziny
Wojnicki	32	27 X	Biadoliny	36	20 X	Dębno	32	24 XI	Wojnicz	35	25 XI	Łysa Góra
	33	12 XII	Porąbka Usz	37	11 XI	Wojnicz				36	26 XI	Bielcza

5. Posiedzenie Zarządu Parafialnej Akcji Katolickiej.

Jedno z najważniejszych posiedzeń Zarządu Parafialnej Akcji Katolickiej — to bezsprzecznie posiedzenie w miesiącu październiku. Prócz zarządzeń z niniejszego „Posłańca" należy na nim rozpatrzeć jeszcze dokładniej i szczegółowiej przygotowania do uroczystego obchodu tegorocznego święta Chrystusa Króla, do którego urządzenia podał wskazania poprzedni numer „Posłańca". Z niniejszego numeru zlecamy rozważenie i załatwienie ze szczególną sumiennością sprawy Instytutu Wyższej Kultury Religijnej, Kat. Uniwersytetu Ludowego oraz kursów dla Kierownictw. Nadmieniamy, że Prezesi Zarządów Parafialnej Akcji Katolickiej biorą obowiązkowo udział w Kursach dla Kierownictw Oddziałów Kat. Stow. Mężów.

C A R I T A S

1. Tydzień Miłosierdzia.

Zapowiedziany, oczekiwany „Tydzień Miłosierdzia" jest już blisko. Dokładny program „Tygodnia" podany został w „Posłańcu" na wrzesień. Dzisiaj ograniczamy się jedynie do ostatnich przypomnień.

A mianowicie: hasłem „Tygodnia Miłosierdzia" to **propaganda zorganizowanego miłosierdzia** w duchu chrześcijańskiej Caritas. Dlatego nie wolno nam niczego zaniedbać, co może przyczynić się do uświetnienia i upamiętnienia tej corocznej, ogólno-polskiej imprezy charytatywnej, do rozszerzenia i pogłębienia konieczności pełnienia uczynków miłosierdzia przez wszystkich parafian.

Komitet. W tym celu specjalnie wybrany Komitet winien zwołać w najbliższych dniach zebranie, na którym sprawdziwszy swoje zamiary i możliwości odnośnie do programu „Tygodnia", winien powziąść ostateczne decyzje i poprzydzielać poszczególnym organizacjom pracę. Np. „Dzień radości dla biednej dziatwy", przy wybitnym współudziale Stow. Młodzieży, Dzień Chorych, przy współpracy Stow. św. Wincentego à Paulo, oraz młodzieży należy wykonać. Także materiał na wieczornicę odpowiednio porozdzielać należy, pamiętając o tym, że dobre wykonanie programu stanowić będzie o powodzeniu imprezy.

Zbiórki. Dalszy cel „Tygodnia Miłosierdzia, to **zebranie funduszów na potrzeby zimowe** biednych. Dlatego zorganizujemy poza Walnym Zebraniem „Caritasu" i Wieczornicą — zbiórkę do puszek i w naturaliach. Kwestujący winien cel zbiórki każdemu oznajmić, nie czekając na zapytanie. Przystępując do przechodnia z puszką, należy poważnie i serdecznie, ale bez natarczywości poprosić o datek „na ubogich". „Na jakich ubogich"? Na ubogich naszych parafian, na chorych, na biednych staruszków, na dzieci opuszczone, na bezdomnych". Jeżeli wam zarzucą, że „za wiele tej żebraniny", należy odpowiedzieć, że pokąd mamy ubogich, póty ofiary być na nich muszą. A gdy nam odpowiedzą: „Sami nic nie mamy", odpowiemy im, że my to rozumiemy, ale przecież są jeszcze biedniejsi od nich, są ludzie bezdomni, głodni, dla których chociaż grosz znaleźć się musi — ale grosz dany z serca.

Inny zarzut: „Dzisiaj wszyscy żebrzą". — Tak, bo wielka dzisiaj bieda i wszyscy z nią walczyć muszą, dlatego i ciebie dzisiaj prosimy o pomoc. „Jeszcze tego potrzeba, żeby Kościół żebrał, mamy już przecież pomoc zimową" — powie ktoś może. Należy odpowiedzieć, że „Caritas" jest uznany także przez państwo, cieszy się jego poparciem, — przecież „Tydzień Miłosierdzia" odbywa się pod protektoratem także władz świeckich, które doceniają akcję charytatywną Kościoła, jako uzupełniającą akcję humanitarną państwa w okresie zimy.

A czasem usłyszymy zarzut: „Caritas nic nie daje". — Odpowiemy wtedy: Nie daje, kiedy nie ma — rzuć do puszki jałmużnę, a wtedy dopomożesz nam do wydatniejszej akcji w parafii. Natomiast rzeczywiście nic nie daje pijakom, oszustom, próżniakom.

„Co robi Caritas"? — zapyta ktoś może. — Caritas opiekuje się prawdziwie ubogim, tym, dla którego nie ma żadnej innej pomocy z zewnątrz, chorymi, sierotami i takimi ubogimi, którzy wstydzą się rękę wyciągnąć.

Zawsze prosić należy grzecznie i uprzejmie, tak, aby ofiarodawca **chętnie** złożył ofiarę, pomny na słowa Pisma św.: „Wesołego dawcę Bóg miłuje". Nie okazywać niezadowolenia, gdy ktoś ofiary nie złoży, bo nie możemy wiedzieć, dlaczego nie uczynił zadość naszej prośbie. Każdy ofiarodawca niech osobiście wrzuci pieniądz do puszki, która niech ma należyte zamknięcie.

W dniu kwesty niech kwestujący przystąpią do Stołu Pańskiego i pomodlą się o szczęśliwy wynik zbiórki, — nie dlatego, aby ich za pełną puszkę chwalono, ale, aby doskonale i wiernie spełnili swoją pracę i przysługując się gorliwie ubogim i cierpiącym, przez to goręcej wielbić mogli Chrystusa, ukrytego w tych „najmniejszych".

Uwaga: Władz powiatowych o zbiórkach powiadamiać nie potrzeba.

Materiał propagandowy. Już wysłane zostały do każdej parafii materiały propagandowe na Tydzień Miłosierdzia, a mianowicie: gotowe referaty na Zebranie Oddziału „Caritas" i na Zebranie św. Wincentego à Paulo, oraz materiał na wieczornicę charytatywną. Prócz tego dołączyliśmy afisze i ulotki, którymi obciążyliśmy rachunek każdego Oddziału, bądź też Urzędu Parafialnego.

Dodajemy, że każdą dalszą ilość ulotek na Tydzień Miłosierdzia, ulotki służące do werbowania członków wspierających, puszki, oraz obrazek sceniczny: „Gdzie miłość, tam i Bóg" (cena 1 zł.), wyślemy natychmiast po otrzymaniu zamówienia.

Sprawozdanie. Celem ułatwienia Oddziałom Caritas opracowania ogólnego sprawozdania z całorocznej działalności, oraz z przebiegu Tygodnia Miłosierdzia, wysyłamy łącznie z materiałem pomocniczym Tygodnia Miłosierdzia specjalnie opracowane sprawozdanie, które po Tygodniu Miłosierdzia należy dokładnie wypełnione, z podpisem Prezesa i Siostry Parafialnej przesłać do Tarnowa.

Walne Zebranie. W myśl art. 10 Statutu Zw. Caritas odbywa Oddział „Caritas" raz w roku swoje Walne Zebranie, które zaleca się urządzać w okresie Tygodnia Miłosierdzia.

Program Walnego Zebrania może być następujący: 1) Modlitwa (wezwanie do św. Wincentego). 2) Zagajenie przez Prezesa (skę) Oddziału. 3) Referat: „Caritas w parafii". 4) Sprawozdanie z działalności: a) Oddziału Caritas (zdaje Prezes), b) Siostry Parafialnej i jej Pomocnic, c) św. Wincentego à Paulo (jeśli istnieje w parafii), d) ochronki (jeśli istnieje w pa-

rafii) i t. p. wszystkich stowarzyszeń i dzieł miłosierdzia, istniejących na terenie parafii, 5) dyskusja, 6) wnioski członków wspierających „Caritas". 7) przypomnienie programu „Tygodnia Miłosierdzia", 8) zakończenie i śpiew: „Do Ciebie Panie, pokornie wołamy".

2. Stowarzyszenie św. Wincentego à Paulo.

Nowe Stowarzyszenie. Nie każda parafia jest tak szczęśliwa, że może się poszczycić istnieniem Stowarzyszenia św. Wincentego à Paulo. Jeżeli jednak pragnie, aby miłosierdzie i Caritas rozkrzewiało się w należyty sposób, niech co prędzej przystępuje do zorganizowania św. Wincentego, gdyż dopiero wtedy spokojną być może o swoich ubogich. Wiemy przecież z poprzednich informacyj „Posłańca", jak ważną rolę w całokształcie zorganizowanego miłosierdzia w parafii odgrywają opiekunki ubogiego, że bez nich nie można sobie wyobrazić dobrze funkcjonującego Caritasu.

Skorzystajmy teraz z okazji, jaką daje Tydzień Miłosierdzia i poświęciwszy jeden dzień „Tygodnia" uroczystościom ku czci św. Wincentego, stańmy pod jego sztandarem, jako jego sługi, a on nam to hojnie płacić będzie już tu na ziemi, gdyż za każdy udział w zebraniu, za każde odwiedzenie ubogiego czy chorego, za każdy dobry uczynek — wyznaczony jest dla członków Stowarzyszenia św. Wincentego odpust zupełny, względnie 7 lat.

Z chwilą powstania Stowarzyszenia św. Wincentego w parafii, należy donieść o tym do Sekretariatu Diec. Zw. Caritas, oraz do Kurii Biskupiej, podając nazwiska: Ks. Dyrektora, którym zostaje Ks. Proboszcz, oraz prezydentki, — prócz tego podać liczbę członków i prosić Kurię o **erekcję** Stowarzyszenia.

Uroczyste Zebranie. Program uroczystego zebrania Stowarzyszenia św. Wincentego à Paulo:

1) Modlitwa z wezwaniem do św. Wincentego.
2) Zagajenie przez Prezydentkę.
3) Czytanie duchowne: „Pokora św. Wincentego" — z książeczki „Duch św. Wincentego".
4) Odczytanie protokółu z ostatniego zebrania.
5) Referat: „Śladami św. Wincentego".
6) Sprawy ubogich.
7) Osobiste odwiedziny ubogich obowiązkiem zasadniczym członkini św. Wincentego à Paulo. (Sprawę tę należy omówić praktycznie).
8) Zakończenie modlitwą.

Pomoce. Książeczka „Duch św. Wincentego", zawierająca przebogaty materiał na czytanie duchowne, jest do nabycia w „Kiosku Katolickim", Tarnów, Pl. Katedralny 6, w cenie 2 zł. za egzemplarz.

Członkinie Stowarzyszenia św. Wincentego mogą posiadać krzyżyk, któremu Ks. Dyrektor Stowarzyszenia zwykłym błogosławieństwem nadać może odpust zupełny na godzinę śmierci dla chorych, którym członkinie podadzą go do pocałowania. Ponadto może Ks. Dyrektor nałożyć odpust Drogi Krzyżowej dla chorych, nie mogących obchodzić stacji w kościele. Krzyżyki te w cenie po 30 gr. do nabycia w Sekretariacie.

3. Kursy dla Sióstr Parafialnych „Caritas“.

W ostatnich miesiącach odbyło się 8 trzydniowych kursów dla Sióstr Parafialnych „Caritas“ w naszej diecezji. Udział w kursach wzięło 113 parafii, a zwłaszcza w czasie

od 3 do 7 maja w Łososinie Górnej wzięło udział	13 parafii
od 10 do 14 maja w Zawadzie koło N. Sącza wzięło udział	12 parafii
od 30 maja do 3 czerwca w Zakliczynie wzięło udział	11 parafii
od 7 do 11 czerwca w Dębicy wzięło udział	20 parafii
od 21 do 25 czerwca w Tarnowie wzięło udział	20 parafii
od 22 do 26 sierpnia w Bochni wzięło udział	16 parafii
od 29 sierpnia do 2 września w Moszczenicy wzięło udział	8 parafii
od 6 do 10 września w Chorzelowie wzięło udział	13 parafii
Razem	113 parafii

Kurs od 13 do 17 września w Gręboszowie niestety nie odbył się. Przyjechała jedna Siostra Parafialna i to z Okocima.

Nie wzięły udziału w kursach następujące parafie:

Z dekanatu: **Tarnów miasto:** Św. Rodziny.
Tarnów pozamiejski: Jurków, Poręba Radlna, Skrzyszów, Szczepanowice, Szynwałd.

Z dekanatu: **Baranowskiego:** Baranów, Gawłuszowice, Górki, Wola Baranowska.

Z dekanatu: **Bieckiego:** Wszystkie parafie nie brały udziału.

Z dekanatu: **Bobowskiego:** Bobowa, Ciężkowice, Jasienna, Korzenna, Lipnica Wielka, Wilczyska, Zborowice.

Z dekanatu: **Bocheńskiego:** Pogwizdów.

Z dekanatu: **Brzeskiego:** Gnojnik, Jadowniki, Jasień, Okocim, Uszew.

Z dekanatu: **Czchowskiego:** Domosławice, Paleśnica, Podole, Rożnów, Tropie, Złota.

Z dekanatu: **Dąbrowskiego:** Bolesław, Dąbrowa, Gręboszow, Luszowice, Mędrzechów, Nieczajna, Odporyszów, Olesno, Otfinów, Radgoszcz, Smęgorzów, Zalipie.

Z dekanatu: **Dębickiego:** Brzeźnica, Czarna, Lubzina, Straszęcin, Zawada.

Z dekanatu: **Gorlickiego:** Bystra, Łużna, Sękowa, Staszkówka, Szymbark, Zagórzany.

Z dekanatu: **Grybowskiego:** Kąclowa, Krużlowa, Mogilno, Polna, Ptaszkowa, Ropa, Stróże.

Z dekanatu: **Kolbuszowskiego:** Czarna, Kolbuszowa, Kupno, Niwiska, Ostrowy Tuszowskie, Przedbórz, Trzęsówka.

Z dekantu **Limanowskiego:** Kamionka Mała, Kanina, Limanowa, Pisarzowa, Przyszowa, Stopnice.

Z dekanatu: **Lipnickiego:** Chronów, Gosprzydowa, Królówka, Lipnica Murowana, Nowy Wiśnicz, Rajbrot, Stary Wiśnicz, Trzciana, Tymowa, Wojakowa.

Z dekanatu: **Łąckiego:** Czarny Potok, Grywałd, Kamienica, Krościenko, Łącko, Łukowica, Młynczyska, Ochotnica Dolna, Ochotnica Górna, Sromowce, Szczawnica.

Z dekanatu: **Nowosądeckiego:** Jakubkowice, Nawojowa, Podegrodzie, Siedlce, Trzetrzewina, Wielogłowy, Zbyszyce.

Z dekanatu: **Mieleckiego:** Rzędzianowice i Zgórsko.

Z dekanatu: **Pilzneńskiego:** Machowa, Pilzno, Gorzejowa, Żwiernik.

Z dekanatu: **Radłowskiego:** Borzęcin, Radłów, Wietrzychowice, Wola Przemykowska, Zabawa, Zaborów, Zdrochec, Żabno.
Z dekanatu: **Radomyskiego:** Apolinary, Jamy, Nagoszyn, Ruda, Żdżarzec.
Z dekanatu: **Ropczyckiego:** Góra Ropczycka, Ostrów.
Z dekanatu: **Starosądeckiego:** Krynica, Łomnica, Muszyna, Piwniczna. Rytro, Tylicz, Żegiestów.
Z dekanatu: **Tuchowskiego:** Gromnik, Lichwin, Piotrkowice, Pleśna, Ryglice, Rzepiennik Biskupi, Zalasowa.
Z dekanatu: **Tymbarskiego:** Góra św. Jana, Jodłownik, Wilkowisko.
Z dekanatu: **Uścieńskiego:** Cerekiew, Grobla, Mikluszowice, Okulice, Strzelce Wielkie, Szczurowa.
Z dekanatu: **Wielopolskiego:** Bystrzyca, Łączki Kucharskie, Mała, Nockowa.
Z dekanatu: **Wojnickiego:** Gwoździec, Olszyny i Porąbka Uszewska.

4. Nominacje na Prezesów i Siostry Parafialne.

Przewielebni Księża Proboszczowie zamianowali następujących Prezesów Oddziałów „Caritas“:

Krygę Stanisława w Kaninie, Bossowskiego Franciszka w Wierzchosławicach, Witkowskiego Jana w Uszwi, Walczyka Franciszka w Czermnej, Przyborowskiego Jana w Mikluszowicach, Sałatę Stanisława w Bielczy, Kudlińską Annę w Szczyrzycu, Miękinę Jana w Odporyszowie, Krakowskiego Marcina w Gwodźcu, Ciochoń Marię w Woli Rzędzińskiej, Józefę de Laveaux w Łukowej, Zagorec Anielę w Żwierniku.

Nominowane Siostry Parafialne:

Wesołowska Genowefa w Kamionce Wielkiej, Lisiakowa Eleonora w Kolbuszowej, Majerska Julia w Jazowsku, Tatarczuch Maria w Odporyszowie, Nadcinik Maria w Gwoźdźcu, Czwórnóg Antonina w Łukowej, S. Rolińska Klara w Woli Rzędzińskej, Sikorska Łucja w Szczyrzycu, Solakowa Maria w Bielczy, Durbacz Ewa w Mikluszowicach, Walczyk Bronisława w Czermny, Rojek Maria w Uszwi, Turska Józefa w Wierzchosławicach, Górkowa Franciszka w Kaninie.

Katolickie Stowarzyszenie Mężów.

1. Zjazdy Okręgowe. — Kursy.

W miesiącach **październiku, listopadzie i grudniu,** stosownie do planu umieszczonego w niniejszym numerze „Posłańca“, odbędą się we wszystkich Okręgach KSM. **Zjazdy Okręgowe,** w których obowiązkowo biorą udział wszystkie Kierownictwa Oddziałów (w składzie 6 osób). W ramach Zjazdów Okręgowych przeprowadzone zostaną **Kursy Instrukcyjne**.

Program Zjazdu Okręgowego:

Godz. 8 rano: Msza sw. i konferencja religijna, wygłoszona przez Ks. Asystenta Okręgu KSM. We Mszy św. biorą udział przybyłe Kierownictwa, oraz cały miejscowy Oddział KSM.

Godz. 9 rano: Obrady Zjazdu.

1. **Modlitwa i zagajenie** przez Prezesa Okręgowego.
2. **Ogłoszenie programu obrad** — Prezes Okręgu.

3. **Stwierdzenie obecności** Kierownictw na Zjeździe — Sekr. Okręgu.
4. Referat: **„Podwójne oblicze naszej pracy a nowy program Akcji Katolickiej“** — Sekretarz Generalny KSM.
5. Dyskusja na temat: **„Jak pracowały Oddziały, a jak pracować powinny“?** Każdy Prezes odczyta sprawozdanie z pracy swego Oddziału i wypowie swe uwagi do tematu. Dyskusji przewodniczy Sekretarz Generalny KSM.
6. Referat: **„Pracujmy w zastępach“** — Sekretarz Generalny KSM.
7. **Dyskusja** nad całością zagadnień poruszonych w referatach. Zapytania i wyjaśnienia. Przewodniczy Prezes Okręgu.
8. **Wyrównanie zaległości.** (Prenumera „Posłańca“, składka stowarzyszeniowa i t. p.).
9. **Nabywanie książek i pomocy organizacyjnych.**
10. **Przegląd księgowości Oddziałów.**

Godz. 12.30—13: Przerwa na posiłek.

Godz. 13—14.30:

11. **Zwyczajne posiedzenie Kierownictwa Oddziału,** które przeprowadzi Kierownictwo miejscowego Oddziału. Inni uczestnicy Zjazdu będą obecni w roli widzów. Po zakończeniu tego posiedzenia odbędzie się dyskusja.
12. **Sprawy bieżące** — komunikaty Zarządu KSM.
13. **Przemówienie Księdza Asystenta Okręgowego.**
14. **Zakończenie** pieśnią „My chcemy Boga“.

— — — — — — — — — — — —

Na dwa tygodnie przed każdym Zjazdem Okręgowym zainteresowane Oddziały otrzymają jeszcze osobne okólniki.

2. Czas uregulować długi.

W programie tegorocznych jesiennych Zjazdów Okręgowych został umieszczony punkt: „Wyrównanie zaległości“. Jednak cieszylibyśmy się bardzo, gdyby Oddziały już przedtem uregulowały wszystkie długi w Centrali. Bo zadaniem Zjazdu Okręgowego nie jest ściąganie długów. To tylko przykra konieczność, której wolelibyśmy unikać. Dlatego apelujemy do ambicji naszych Oddziałów, aby w ciągu października wyrównały swe zaległości w Centrali.

Przypominamy, że składka stowarzyszeniowa wynosi rocznie 25 groszy od członka

Składka okręgowa wynosi rocznie 50 groszy od każdych 25 członków Oddziału.

Prenumerata roczna „Posłańca“ wynosi 3 zł.

3. Ilu mężów wzięło udział w tegorocznych Zlotach Okręgowych?

15 maja	**Bochnia**	**309** mężów	**82%** ogółu członków Okr.
22 maja	**Pilzno**	**287** mężów	**80%** ogółu członków Okr.
26 maja	**Mielec**	**65** mężów	**18%** ogółu członków Okr.
29 maja	**Zassów**	**207** mężów	**63%** ogółu członków Okr.
12 czerwca	**Nowy Sącz**	**324** mężów	**81%** ogółu członków Okr.
29 czerwca	**Brzesko**	**230** mężów	**49%** ogółu członków Okr.
3 lipca	**Okulice**	**186** mężów	**66%** ogółu członków Okr.

10 lipca	**Lipnica Murowana**	55 mężów	17% ogółu członków Okr.
17 lipca	**Szczyrzyc**	375 mężów	91% ogółu członków Okr.
14 sierpnia	**Kolbuszowa**	264 mężów	68% ogółu członków Okr.
21 sierpnia	**Szerzyny**	264 mężów	68% ogółu członków Okr.
28 sierpnia	**Tuchów**	160 mężów	48% ogółu członków Okr.

Razem uczestniczyło w tegorocznych Zlotach Okręgowych 3102 mężów, czyli 61% ogółu członków tych 12 wymienionych Okręgów.

4. Posiedzenie Zarządu K. S. M.

W dniu 22 września br. odbyło się w Tarnowie posiedzenie Zarządu KSM. Omówiono pracę w poszczególnych Okręgach za czas wiosenny i letni bieżącego roku, podniesiono ważniejsze trudności i wreszcie powzięto cały szereg uchwał na najbliższy okres jesienno-zimowy. Zostały mianowicie ustalone terminy i miejscowości Zjazdów Okręgowych, postanowiono urządzić po miastach w Adwencie i Wielkim Poście cykle wykładów dla inteligencji, zorganizować w styczniu, lutym i marcu dziesięć dwudniowych kursów dla prelegentów w różnych punktach diecezji, urządzić na początku przyszłego roku kilka zjazdów powiatowych dla nauczycielstwa, zwołać na dzień 16 kwietnia 1939 r. Zjazd Delegowanych do Tarnowa.

Poza tym uchwalony został ramowy program pracy dla Oddziałów, Okręgów i Centrali na rok 1939 — dostosowany do nowego hasła Akcji Katolickiej.

Katolickie Stowarzyszenie Kobiet.

1. Po posiedzeniu Zarządu.

W dniach 19 i 20 września br. odbyło się w biurach KSK. **posiedzenie Zarządu**, na które przybyło 29 członkiń Zarządu.

W czasie obrad załatwione zostały sprawy: związkowe, kursów jesiennych dla Kierownictw, programu pracy KSK. na rok 1939, przysposobienia kobiet do obrony kraju, „Własnymi Siłami", stosunek do Kół Gospodyń Wiejskich, werbowanie inteligencji do szeregów KSK. i Prelegentek.

Posiedzenie zaszczycił swą obecnością **JE. Ks. Biskup Dr Fr. Lisowski.**

Odpis protokółu z posiedzenia Zarządu **wysłany został do wszystkich Członkiń Zarządu** dla przypomnienia im powziętych uchwał, jak również dla zapoznania z nimi tych Członkiń, które na posiedzenie przybyć nie mogły.

2. Po Zjazdach dla Zastępowych.

W 29 Okręgach KSK. odbyły się Zjazdy dla Zastępowych.

Okr. Łącki odbędzie swój Zjazd dnia **9 października br.** w Tylmanowej po sumie.

W Okr. Gręboszowskim — jednym jedynym — obecny był tylko jeden miejscowy Oddział i zastęp tegoż Oddziału przeprowadził pokazową zbiórkę zastępu.

Od wszystkich Oddziałów, które nie przysłały nikogo na Zjazd Zastępowych, Zarząd Stowarzyszenia żąda usprawiedliwienia się w czasie kursów jesiennych.

3. Kursy jesienne dla Kierownictw.

Zgodnie z zapowiedzią — w miesiącach październiku, listopadzie i grudniu br. odbędą się na terenie diecezji kursy dla Kierownictw!

W bieżącym roku odbywać się one będą w KSK. pod hasłem:

Na kursach nie brakuje ani jednego Kierownictwa!

Okólniki w sprawie kursów jesiennych **zostały wysłane do wszystkich Oddziałów w Okręgach.**

W niniejszym numerze „Posłańca" znajduje się tabela kursów, więc o terminach i miejscowościach wszystkie Oddziały są powiadomione. (Patrz: „Wskazania i zarządzenia Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej").

Uwagi:

1. Na Mszy św. i nauce, które poprzedzą każdy kurs — obecny jest cały miejscowy Oddział KSK., jak również wszystkie Członkinie miejscowego Oddziału obecne są na pierwszej ogólnej części kursu.
2. Miejscowe Kierownictwo przeprowadzi pod koniec kursu — posiedzenie Kierownictwa w/g instrukcji, które podawane były w „Posłańcu, a w szczególności w num. 1 z 1937 i w num. 1 z 1938 r.
3. Posiłek zabiera ze sobą każda Uczestniczka kursu, a miejscowy Oddział przygotuje **tylko** gorący napój — mleko, kawę lub herbatę.
4. Prezeska Okręgu wyznaczy Kierownictwo, które przygotuje urozmaicenie, urządzone w czasie przerwy na posiłek.
5. Na kurs Prezeska Oddziału przywiezie ze sobą spis nauczycielek z terenu swego Oddziału, jak również spis akademiczek.

4. Wpłaty organizacyjne.

W czasie jesiennych kursów — podobnie jak w roku zeszłym w przerwie posiłkowej — będą mogły Kierownictwa uiścić swe zobowiązania do centrali diecezjalnej. Niechaj każdy Oddział stara się nie mieć żadnych zaległości, aby przedstawienie stanu zobowiązań finansowych, które nastąpi w drugiej części kursu po przerwie — wypadło dla całego Okręgu jak najpomyślniej.

Pamiętajmy — wszystkie Oddziały płacą sumiennie swe zobowiązania do centrali!

Uwaga: Zabrać ze sobą na kurs dowody wpłat za rok 1938!

5. Opłaty zlotowe.

Ze sprawozdania pozlotowego, które złożone zostało przez Zarząd KSK., wynikało jasno, że tylko niewielka ilość uczestniczek uiściła swą opłatę zlotową.

Niechaj Kierownictwa Oddziałów dołożą wszelkich starań, by tę opłatę zlotową uiścić, t. zn., by zaapelować do serc Uczestniczek Zlotu w Starym Sączu, aby 20 groszy złożyły przed kursami! Wykaz uiszczonych opłat będzie podany na kursie!

6. „Własnymi Siłami".

Zarząd KSK. rozważał na ostatnim posiedzeniu sprawę pisma naszego „Własnymi Siłami". Ponieważ **zachodzi konieczność rozszerzenia pisma**

wobec powiększającej się stale liczby zagadnień, o których należałoby we **„Własnymi Siłami"** pisać, wobec tego **od stycznia 1939 r. dodana będzie jedna kartka,** a więc 5 i 6 strona, **z tym** jednak **zastrzeżeniem, że liczba prenumeratorek znowu się powiększy.**
Dlatego też Zarząd KSK. serdecznie prosi, by **każdy Oddział** w roku 1939 prenumerował **tyle egzemplarzy „Własnymi Siłami"**, ile liczy **członkiń!** Byłoby rzeczą naprawdę pożądaną, aby już na jesiennych kursach Kierownictwa zgłosiły większą liczbę abonentek od 1 stycznia 1939 roku! Zrealizowanie ideału: **Każda Członkini KSK. abonentką „Własnymi Siłami"** — niech będzie przedmiotem naszych usiłowań! Członkinie starsze, które same czytać nie mogą, winny swoją gazetkę wręczyć kobiecie młodej, spełniając w ten sposób czyn apostolski!

7. Pomoce organizacyjne.

W czasie jesiennych kursów nabyć będzie można następujące pomoce organizacyjne:

Legitymacje członkowskie na 3 lata — po 3 gr.
Oznaki stowarzyszeniowe — po 50 gr.
Zeszyty na kontrolę obecności — po 25 gr.
„O wychowaniu" — 4.50 zł.

Oddziały, które chciałyby nabyć książkowość, czy też pojedyncze książki organizacyjne — niech zrobią zamówienie, a będą mogły na kursie je odebrać!

8. „Matka ludu".

Zarząd pragnie **przypomnieć** Oddziałom **o broszurce** poświęconej bł. Kindze p. t. **„Matka ludu"**, którą opracowała Redaktorka „Własnymi Siłami" p. Laura Markowska. Będzie do nabycia w czasie jesiennych kursów dla Kierownictw. — **Niechże więc Kierownictwa starają się,** aby **wśród Członkiń KSK. szerzyć cześć ku bł. Kindze,** rozprzedając tę broszurkę, z której zysk przeznaczony jest na fundusz kanonizacyjny naszej ukochanej bł. Kingi. **Cena broszurki 50 groszy!**

9. „Współczesna kobieta".

Odczyt **„Współczesna kobieta"** został **wygłoszony** przez p. magister **Stanisławę Frączkównę**

dnia 4 września br. w Kolbuszowej — obecnych około 60 osób,
dnia 10 września br. w Dębicy — obecnych ponad 100 osób,
dnia 18 września br. w Mielcu — obecnych około 50 osób.

Gdyby Oddziały w innych miejscowościach dla pozyskania inteligencji żeńskiej i zainteresowania ich ważnymi problemami współczesnego życia kobiecego pragnęły, by odczyt ten był u nich wygłoszony, prosimy zwrócić się z tym do Sekretariatu Generalnego w Tarnowie, podając: dzień, godzinę i salę, gdzie odczyt ten miałby być wygłoszony. Afisze i ulotki propagandowe wysyła się gratis z tym, że wstęp na odczyt wynosi 20 gr. Z zebranych pieniędzy pokrywa się koszta związane z urządzeniem przyjazdu prelegentki.

10. O dalsze sprawozdania PT. Prelegentek.

Nie wszystkie PT. **Prelegentki nadesłały sprawozdania z wyjazdów do Oddziałów. PT. Prezeski Okręgu proszą,** aby na ich ręce **wysłać te sprawozdania w możliwie jak najszybszym czasie!**

Sprawozdania PT. Prelegentek z wyjazdu do Oddziału orientują w pracy Okręgu zarówno PT. Prezeski Okręgu, jak i Zarząd Stowarzyszenia, dlatego nadesłanie sprawozdania przez PT. Prelegentki należy do ich obowiązków, z których do tej pory tak pięknie się wywiązują.

11. Dodatkowe referaty na zebrania ogólne.

Razem z IV. listem kwartalnym do Kierownictw wysłany został referat p. t. **„Idea i metodyka pracy Kół Gospodyń Wiejskich“.** Z początkiem października nadeślemy do Oddziałów wraz z materiałem na zbiórki Zastępów drugi referat p. t.: **„Jaką rolę do spełnienia w Kołach Gospodyń Wiejskich mają Członkinie KSK.“.** Omówienie tych tak ważnych i aktualnych spraw w Oddziale jest konieczne dla dobra i wsi naszej i samych Członkiń KSK., które nie zawsze dostatecznie rozumieją swoje zadanie apostolskie.

12. W sprawie sztandarów.

Zarząd KSK. zaleca, aby Oddziały KSK. fundowały sztandary organizacyjne z okazji 5-lecia czy 10-lecia istnienia Oddziału. Ale równocześnie **przeszedł jednomyślnie wniosek, aby Oddziały,** które urządzają poświęcenie sztandaru — **nie rozsyłały gwoździ poza swoją parafię,** gdyż każda parafia ma swoje potrzeby i swoje wydatki i nie można żądać, aby fundusze tak bardzo często skąpe. były naruszane przez istną powódź gwoździ, które rozsyła się wszędzie. — **Uchwałę Zarządu KSK. komunikujemy niniejszym z prośbą o ścisłe zastosowanie się do niej.**

Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży Męskiej.

1. K. S. M. M. a Katolicki Uniwersytet Ludowy.

W listopadzie będzie otwarty w Krzyżanowicach Katolicki Uniwersytet (artykuł o tym w niniejszym n-rze). Otwarcie Uniwersytetu Ludow. winna powitać z szczególną radością młodzież, bo to uczelnia dla niej. Nie kto inny, ale przede wszystkim nasi druhowie będą uczniami tego uniwersytetu. Trzeba, by wcześnie pomyśleć o tym, kto weźmie udział w pierwszym kursie tego uniwersytetu.

Gorąco zachęcamy do zapisywania się na uczniów tego uniwersytetu. Ponieważ liczba uczniów będzie bardzo ograniczona i nie wiele będzie mogła przekroczyć liczbę trzydziestu, trzeba wcześnie myśleć o zgłoszeniu.

Warunki przyjęcia i wysokość opłat jeszcze nie ustalona. Poda się je później.

2. Wizytacja Oddziałów.

W drugiej połowie października wizytowane będą następujące Oddziały: Rybie Nowe, Laskowa, Ujanowice, Jawórzna, Kamionka Mała, Łososina Górna, Limanowa, Stara Wieś, Słopnice, Pisarzowa, Męcina, Przyszowa.

Porządek i daty ogłosimy w „Młodym Polaku“.

Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży Żeńskiej.

1. Po Święcie Patronalnym.

Minęło Święto Patronalne KSMŻ. Obchodziły go Oddziały bardzo uroczyście według programu i materiału, wysłanego do każdego Oddziału przez Zarząd KSMŻ. Wpłynęło już kilkanaście sprawozdań z uroczystości patronalnej, aby jednak zaoszczędzić kosztów, niech Kierownictwa na kursach jesiennych oddadzą sprawozdania.

2. Już po Zlotach Okręgowych!

Dnia 28 sierpnia br. odbył się Zlot Okręgu Limanowskiego w Ujanowicach. Śliczny, pogodny dzień zgromadził 500 druhen z całego Okręgu. Po odśpiewaniu hejnału „Sprawie Służ" i pieśni „Kiedy ranne wstają zorze", zwartymi trójkami w strojach regionalnych, przy dźwiękach orkiestry, udały się druhny do kościoła. Sumę uroczystą odprawił Przew. Ks. Dziekan Bernardyn Dziedziak, oraz wygłosił okolicznościowe kazanie. Obrady zlotowe odbyły się na wolnym powietrzu przed domem parafialnym, gdzie oprócz druhen bardzo licznie zgromadzili się rodzice i parafianie. Na Zlot przybył Najprzew. Ks. Prałat Łazarski, p. Starosta Limanowski, który przemówił do Druhen w pięknych słowach.

Siódmy i zarazem ostatni tegoroczny Zlot odbył się w Piwnicznej dnia 18 września br. dla Okręgu Starosądeckiego. Przepiękna pogoda sprzyjała uroczystościom cały dzień. Na Zlot przybyło 357 Druhen, przeważnie w góralskich strojach. Uroczysta suma i piękne kazanie, wygłoszone przez Przew. Ks. Asystenta Okręgowego Ks. Lewandowskiego, podniosło duchowo i nastroiło Druhny do przeżycia tego dnia bardzo uroczyście. Obrady zlotowe odbyły się na rynku przy licznie zgromadzonym tamtejszym społeczeństwie.

3. Ukończone kursy-obozy K. S. M. Ż.

A było ich tego roku aż osiem! Każdy kurs-obóz trwał pełny tydzień; urządzone były w ośmiu ośrodkach naszej diecezji. Dokładny program kursów-obozów podany został w poprzednim numerze „Posłańca". Na kursach tych zostało przeszkolonych 274 druhen. Imienny spis uczestniczek podany zostanie do wiadomości Pp. Prezeskom Okręgowym na posiedzeniu Zarządu KSMŻ.

Wspomnienia z kursów-obozów zostaną umieszczone w „Druhnie".

Ostatni kurs-obóz odbył się w Kadczy w willi p. Golonki od 12 do 19 września br. — druhen było 48.

Zarząd KSMŻ. składa serdeczne „Bóg zapłać" Przew. Księżom Proboszczom: Ks. Kan. Łąckiemu, Ks. Kan. Szczerbińskiemu, Ks. Prob. Biernatowi, Ks. Fijałowi, Ks. Kan. Pabianowi, Ks. Kan. Waleniowi, również SS. Służebniczkom, Państwu Dyr. Drożdżom w Łososinie Górnej, P. W. Lisowskiej w Ropczycach, P. Prezesowi W. Golonce za wszelką pomoc i za dobroć, okazaną Uczestniczkom kursów.

4. Posiedzenie Zarządu K. S. M. Ż.

Posiedzenie Zarządu KSMŻ. odbędzie się w grudniu br., połączone z kursem dla Członkiń Zarządu KSMŻ. Szczegółowy program wraz z zaprosze-

niem otrzymają PT. Członkinie Zarządu naszego Stowarzyszenia z początkiem grudnia br.

Koszta podróży winny być pokryte z funduszu Okręgowego, który Oddziały składają na ręce Prezeski Okręgowej.

5. Jesienne kursy dla Kierownictw K. S. M. Ż.

Tegoroczne kursy jesienne dla Kierownictw Oddziałów KSMŻ. rozpoczną się dnia 11 października br. Plan kursów wraz z dokładnym programem otrzymają Kierownictwa w niedługim czasie.

6. Kursy szycia.

W poprzednim numerze „Posłańca" zostały ogłoszone warunki kursu szycia. Dotychczas wpłynęła bardzo mała liczba zgłoszeń. Prosimy Oddziały, by czym prędzej zgłaszały swój udział w kursie szycia. Zgłoszenia kierować na adres: Sekretariat Generalny KSMŻ., Tarnów, ul. Focha 17.

7. Kursy gospodarstwa domowego.

Przypominamy Oddziałom, które pragną u siebie przeprowadzić kurs gospodarstwa domowego, że kursy te rozpoczynają się 15 października b. r. Już należy nadsyłać zgłoszenia z prośbą o wysłanie Instruktorki.

8. Kółka Wychowawcze.

Coraz więcej jest Oddziałów, które prowadzą Kółka Wychowawcze. Wszelkie wskazania, a także praktyczne zebrania Kółka Wychowawczego były przeprowadzone na kursach-obozach. Te Oddziały, które wysłały druhny na tegoroczny kurs-obóz, muszą bezwzględnie u siebie Kółko Wychowawcze przeprowadzić.

9. Dla zastępów.

Drugi Stopień Wyszkolenia Organizacyjnego zaczną Oddziały przerabiać od stycznia 1939 r. Na zbiórkach w ostatnim kwartale 1938 r. należy przerobić życiorysy: św. Teresy od Dzieciątka Jezus, bł. Kingi i królowej Jadwigi.

10. Ogłoszenie!

Posiedzenie Kierownictwa Okręgu Limanowskiego odbędzie się w Limanowie w świetlicy KSMŻ. d. 9 października br. zaraz po sumie o godz. 12.30.

11. Do Prelegentek.

Sprawozdania z odwiedzin Oddziałów będzie można oddać na kursach jesiennych dla Kierownictw Oddziałów KSMŻ.

12. Ogłaszamy konkurs!

W tym roku Oddziały KSMŻ. przystąpią do tajnego konkursu obowiązkowości. Warunki zostaną podane w „Druhnie".

Życiorysy Bohaterów Czynu.

M. Szafranówna — Cena 0·50 zł.

Marta de Noaillat.

Apostołka Chrystusa Króla.

G. Łańcucka — Cena 0·50 zł.

Maurycy Retour

młody przemysłowiec, apostoł.

F. Suchodolska — Cena 0·50 zł.

Cecylia Plater Zyberkówna

pracownica Boża.

X. W. Staich — Cena 0·50 zł.

Bogdan Jański

apostoł tułaczy.

Aleksy P. — Cena 0·50 zł.

Hieronim Jaegen

świątobliwy dyrektor banku.

Cena 0·50 zł.

Paweł Pius Perazzo

urzędnik kolejowy — apostoł.

F. Suchodolska — Cena 0·50 zł.

Jadwiga z Działyńskich Zamojska

służebnica pańska.

A. Zahorska — Cena 0·50 zł.

Maria Teresa hr. Ledóchowska

matka Misyj afrykańskich.

Z. Sikorska — Cena 0·50 zł.

Karol de Foucauld

badacz Maroka i misjonarz.

F. Suchodolska — Cena 0·50 zł.

Elżbieta Lasour

niewiasta mężna.

S. Raska — Cena 0·50 zł.

X. Seipel

wielki kanclerz.

S. Barbara Zielińska — Cena 1 zł.

Dr Józef Zieliński

budowniczy Boży.

Do nabycia

w KIOSKU KATOLICKIM

Tarnów, Plac Katedralny 6.

Część I.

Bezbożny komunizm jako aktualny problem duszpasterski.

Rozdział I. *Komunizm w swych początkach, istocie i działalności.*
1. Geneza komunizmu. — 2. Błędne i zgubne zasady komunizmu. — 3. Destrukcyjna działalność komunizmu.

Rozdział II. *Komunizm jako namiastka religii.*
1. Dogmaty komunizmu. — 2. Nauka moralna komunizmu. — 3. Ideał komunisty.

Rozdział III. *Aktualni poprzednicy i sprzymierzeńcy komunizmu.*
1. Laicyzm. — 2. Liberalizm ekonomiczny. — 3. Ferment społeczny.

Część II.

Rola i zakres pomocy Akcji Katolickiej w duszpasterskiej działalności Kościoła w obliczu komunizmu.

Rozdział I. *Wychowanie nowego człowieka.*
1. Życie wewnętrzne. — 2. Światopogląd katolicki. — 3. Ideał apostoła świeckiego.

Rozdział II. *Zdobywanie środowiska.*
1. Środowisko rodzinne. — 2. Środowisko lokalne. — 3. Środowisko pracy.

Rozdział III. *Urabianie opinii.*
1. Zebrania propagandowe. — 2. Prasa i radio.

Rozdział IV. *Pozyskiwanie wyższych sfer społecznych dla katolickiej idei socjalnej.*
1. Świat nauki. — 2. Świat rządzących. — 3. Świat wolnych zawodów.

Rozdział V. *Realizacja zasad katolickiej nauki społecznej.*
1. Wzór życia osobistego. — 2. Współpraca w wyzwoleniu proletariatu. — 3. Udostępnienie dóbr kultury szerokim masom. — 4. Warunki podniesienia kultury duchowej i materialnej polskiej wsi współczesnej.

Część III.

Cenni pomocnicy Akcji Katolickiej.

Rozdział I. *Stowarzyszenia kościelne.*
Rozdział II. *Akcja charytatywna.*
Rozdział III. *Katolickie Związki Zawodowe.*

Wydawca: Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej Redaktor odp.: Ks. Karol Pękala
Z Drukarni Diecezjalnej w Tarnowie.